

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

สุนมมาลย์ สุเทพภักดี (2510 : 60-65) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษา" โดยการใช้แบบสอบถาม ถามอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาระดับ ป.กศ.ต้น และ ป.กศ.สูง ผลการวิจัยพบว่า สถานที่ในการเรียนการสอนพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ต้องปฐมพยาบาลมีไม่เพียงพอแก่จำนวนนักศึกษา ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับอุปกรณ์สำหรับใช้ในการสอนกิจกรรมพลศึกษานั้น นักศึกษาเห็นว่า อุปกรณ์สำหรับใช้ในการสอนว่ายน้ำมีเพียงพอ แต่อุปกรณ์สำหรับสอนแบดมินตันมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์ที่ไม่มีเลยได้แก่อุปกรณ์สอนฟันดาบ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อผู้สอน นักศึกษาเห็นว่าอาจารย์พลศึกษาเคร่งครัดค่อนข้างระเบียบวินัยมากจนกระทั่งไม่ยอมให้นักศึกษาพักเหนื่อยและเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ในด้านการวัดผลนั้น นักศึกษามีความเห็นว่าการวัดผลมีความยุติธรรมทุกครั้งที่เมื่อจบบทเรียนแล้ว และมีความเห็นว่าการสอบข้อเขียนในเมื่ออาจารย์พลศึกษาสอนไม่ทันหลักสูตร อาจารย์พลศึกษาส่วนมากมักให้นักศึกษาไปเรียนนอกเวลา โดยจัดชั่วโมงสอนเพิ่มขึ้น ปัญหาสำคัญที่อาจารย์พลศึกษาพบคือ ความรู้พื้นฐานของนักศึกษาแต่ละคนไม่เท่ากัน สถานที่และอุปกรณ์ในการสอนกิจกรรมพลศึกษามีไม่เพียงพอแก่นักศึกษา

เสมีอน พิชิตกุล (2512 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารด้านพลศึกษาในสถานผลิตครู" โดยใช้แบบสอบถามศึกษาจากอาจารย์พลศึกษา 62 คน สังกัดสถาบันฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา จำนวน 26 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า

1. อัตราส่วนของอาจารย์พลศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพศึกษาค่ากว่าอัตราส่วนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด
2. วุฒิของอาจารย์พลศึกษาส่วนมากยังมีวุฒิทางพลศึกษาค่ากว่าปริญญาตรี

3. โครงการพลศึกษาโดยทั่วไปสมควรจัด แต่การจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อบรรเทาการแก่งัด เขียนฝึกหัดครูที่เขียนซ้ำยังไม่ค่อยได้จัดทำ

4. อุปกรณ์การสอนรวมทั้งสถานที่ในการสอนยังมีจำนวนไม่เพียงพอแก่จำนวนนักเขียน

สุภภรณ์ สุขถาวร (2514 : ข-ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลานามัยในสถานฝึกหัดครู" โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ที่สอนวิชาพลานามัยที่ทำการสอนในสถานฝึกหัดครู 25 แห่ง จำนวน 74 คน ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยในสถานฝึกหัดครูยังมีจำนวนไม่เพียงพอ อาจารย์ผู้สอนมีชั่วโมงการสอนมากเกินไป และมีคุณภาพต่ำกว่าปริญญาตรีเป็นจำนวนมาก กรมการฝึกหัดครูควรส่งเสริมให้อาจารย์เหล่านี้ได้ศึกษาต่อ ในด้านเกี่ยวกับหลักสูตรและประมวลการสอนความมุ่งหมายทั่วไปยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและยังไม่เป็นแนวทางในการสอนในการเลือกกิจกรรมการเรียนและเลือกวิธีการวัดผลเท่าที่ควร ความมุ่งหมายเฉพาะของแต่ละวิชาในหลักสูตรเหมาะสมดีแล้ว แต่เนื้อหาของแต่ละวิชาในหลักสูตรวิชาพลานามัยยังไม่ได้สัดส่วนกับเวลาและจำนวนหน่วยกิต หนังสือและวารสารสำหรับให้นักศึกษาค้นคว้ายังไม่เพียงพอควรจัดหาเพิ่มขึ้น ในด้านสถานที่วิทยาลัษณูมิสถานี่กกลางแจ้งเพียงพอสำหรับจัดกิจกรรมพลศึกษา แต่ยังขาดสถานที่ในร่ม สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ห้องอาบน้ำชาย-หญิง ตู้เก็บเสื้อผ้าชาย-หญิง ยังไม่มี ดังนั้นวิทยาลัษณูควรจัดสถานที่ดังกล่าวให้เพียงพอ การอบรมอาจารย์ประจำการและการนิเทศการสอนไม่มีควรจัดแก่อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยในสถานฝึกหัดครู และอาจารย์ผู้สอนมีงานพิเศษนอกเหนือจากการสอนมาก ส่วนการวัดและประเมินผลส่วนใหญ่มีการทดสอบทางค่านทฤษฎีและทางค่านปฏิบัติ

กฤษณา ภูมพนามระ (2518 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับปริญญาตรี ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาเอกพลศึกษาของนิสิตและอาจารย์ในแผนกวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในด้านการเรียน การสอน สถานที่ อุปกรณ์และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาเอกพลศึกษาของคณะครุศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตส่วนมากมีปัญหาเนื่องจากอุปกรณ์ไม่เพียงพอ และมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อยเกินไป อาจารย์ส่วนมากมีปัญหาเนื่องจากสถานที่ไม่เพียงพอ การเขียนของนิสิตไม่ดีเท่าที่ควร ประสบความยุ่งยากในการสอนบางวิชา อุปกรณ์ไม่เพียงพอ

และไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร

กาญจนา คงเจริญ (2522 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา ฉบับพุทธศักราช 2520" ผลการวิจัยพบว่า ในด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่าเป็นความมุ่งหมายที่เหมาะสมแล้ว วิทยาลัยพลศึกษาสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตรได้มาก สำหรับด้านเนื้อหาทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ารายวิชาต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมดีแล้ว ทว่าวิชาที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขคือ ทฤษฎีวิชาไท (นันทนาการ) ภาคปฏิบัติเลือกเขียน ส่วนใหญ่เห็นว่าควรตัดวิชา กอล์ฟ โบว์ลิ่ง และขี่ม้าออก เพราะเป็นวิชาที่ให้ประโยชน์ต่อนักศึกษาน้อยมาก นอกจากนี้วิทยาลัยพลศึกษายังขาดงบประมาณในการจัดอุปกรณ์การสอน วัสดุอุปกรณ์ ต่างๆ ประกอบการเรียนการสอนและการดำเนินการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร และสุดท้ายอาจารย์ประสบปัญหาการสร้างแบบทดสอบให้ได้มาตรฐาน

รัชต์ธานี ชัชวาลย์ปรีชา (2523 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจปัญหาการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ระดับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา ระดับปริญญาตรี ระดับมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ด้วยการใช้แบบสอบถาม ส่งไปยังอาจารย์พลศึกษา 40 คน นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา 320 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่าอาจารย์และนิสิตมีความเห็นสอดคล้องกันว่าประสบปัญหามากในเรื่องหลักสูตร คือ เนื้อหาไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตที่เขียน การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรยังขาดงบประมาณ และการประสานงานระหว่างอาจารย์กับนิสิตนักศึกษา ปัญหาการเรียนของนิสิตนักศึกษาขาดการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และไม่ได้ได้รับความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ สถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวก นอกจากนั้นยังขาดแหล่งค้นคว้า เนื่องจากห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร วารสารทางพลศึกษาและวิชาการทั่ว ๆ ไปน้อย

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ปรากฏว่าความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาวิชาพลศึกษาทั้ง 4 สถาบัน เกี่ยวกับปัญหาอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกและปัญหาการใช้แหล่งค้นคว้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01

สาธิต ลิ้มขจรเดช (2523 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ที่สอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่าวิทยาลัยพลศึกษามีปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ดังนี้ อาจารย์ไม่สามารถแก้ระดับคะแนน "ร" ให้เป็นคะแนนอื่นได้ตามที่วิทยาลัยกำหนด ขาดการประสานงานกันระหว่างอาจารย์ผู้สอนที่จะมาร่วมมือกันในการสร้างแบบสอบ ไม่มีแบบสอบที่เป็นมาตรฐานการวัดและประเมินผลโดยให้นักศึกษาทำรายงานทำได้ยาก เพราะคำราในห้องสมุดมีน้อย เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนของอาจารย์แต่ละวิทยาลัยไม่เหมือนกัน สถานที่โพร้มและอุปกรณ์มีไม่เพียงพอสำหรับการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา

จตุรรัตน์ บวรสิน (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลหลักสูตรระดับปริญญาตรีสองปี วิชาเอกพลศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินผลหลักสูตรในด้านจุดมุ่งหมาย องค์กรประกอบของหลักสูตร การเลือกและการจัดเนื้อหา ขบวนการนำหลักสูตรไปใช้และสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาปีสุดท้าย บัณฑิต อาจารย์ผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรมีความเห็นว่า หลักสูตรวิชาเอกพลศึกษามีความเหมาะสมในด้านจุดมุ่งหมาย องค์กรประกอบของหลักสูตร การเลือกและการจัดเนื้อหา

2. นักศึกษาปีสุดท้าย บัณฑิต และอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่าขบวนการของการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านคุณลักษณะของผู้สอน คุณลักษณะผู้เรียน อุปกรณ์การสอน อุปกรณ์ประเภทคำรา และสถานที่มีความเหมาะสมดี นอกจากนี้ นักศึกษาปีสุดท้าย บัณฑิต อาจารย์ผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่าผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาอยู่ในระดับมาก

สมบูรณ์ มิ่งเมือง (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำการระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา ในวิทยาลัยครู" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา ผู้เกี่ยวข้องโครงการดำเนินโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการระดับปริญญาตรี วิชาเอก

ผลศึกษา ประสบปัญหาตามากในเรื่องต่อไปนี้คือ ขาดความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน ขาดเงินสนับสนุนการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร ขาดสถานที่ทำความสะดวกร่างกาย ขาดตำราและเอกสารอ่านประกอบในวิชาภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี ประสบปัญหาทางทางด้านสภาวะการเงินที่ใช้เพื่อการศึกษาเล่าเรียน เนื้อหาบางวิชาเน้นทางวิชาการมากกว่ากิจกรรมที่มุ่งพัฒนาชุมชนและไม่สัมพันธ์กับการนำไปสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาคปฏิบัติมีน้อยเกินไป มีปัญหาในการเดินทางไกลระหว่างการศึกษาฝึกอบรม และเวลาเรียนไม่ต่อเนื่องกันทำให้ความรู้ขาดตอนและลืมสิ่งที่เรียนไปแล้ว

ผู้จัดและดำเนินการฝึกอบรมและผู้เข้ารับการฝึกอบรม ประสบปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

งานวิจัยในต่างประเทศ

แมคเคลน (Mcclain 1971 : 5022-A - 5023-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลและการวิเคราะห์โปรแกรมผลศึกษาในการเตรียมครูผลศึกษาระดับปริญญาตรีสำหรับนักศึกษาชายในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในรัฐคาโรไลนาเหนือ" เพื่อประเมินผลและวิเคราะห์โปรแกรมในการเตรียมครูผลศึกษาสำหรับนักศึกษาชายในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของรัฐคาโรไลนาเหนือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นใบประเมินผลโปรแกรมผลศึกษาระดับปริญญาตรีของมูควอลเตอร์และคอตเจนเนอร์ (A Score Card for Evaluating Undergraduate Professional Programs in Physical Education by Karl W. Bookwalter and Robert J. Dollgener) ทำการวิจัยใน 16 วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า

1. โปรแกรมผลศึกษาทั้ง 16 สถาบันในรัฐคาโรไลนาเหนือที่เข้าร่วมการวิจัยมีความแตกต่างกันมาก
2. โปรแกรมผลศึกษาของรัฐคาโรไลนาเหนือที่เข้าร่วมการวิจัย อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยระดับชาติเล็กน้อย
3. โปรแกรมผลศึกษาของสถาบันที่เข้าร่วมการวิจัยได้รับความช่วยเหลือจากรัฐมากกว่าสถาบันเอกชน
4. โปรแกรมของสถาบันที่เข้าร่วมการวิจัย มีโปรแกรมการผลิตสูงสูงกว่าสถาบันที่สอนทางศิลปะ รูปแบบของสถาบันในรัฐคาโรไลนาเหนืออยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย และมีเกณฑ์เฉลี่ย

สูงกว่าสถาบันอื่น ๆ ภายในชาติ

5. ไปรแกรมในสถาบันที่เข้าร่วมการวิจัย ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัย จัดอยู่ในระดับดีกว่ามหาวิทยาลัยทั้งประเทศ แต่วิทยาลัยจัดอยู่ในระดับต่ำกว่าวิทยาลัยอื่น ๆ ทั่วประเทศ

6. ไปรแกรมของสถาบันที่เข้าร่วมการวิจัยซึ่งมีนักศึกษาระหว่าง 5000 - 9999 คน อยู่ในระดับดีกว่าสถาบันที่มีนักศึกษาระหว่าง 1000 - 4999 คน สถาบันในรัฐคาโรไลนาเหนือที่มีนักศึกษาระหว่าง 5000 - 9999 คน อยู่ในระดับดีกว่าสถาบันที่มีนักศึกษาจำนวนเท่ากันทั่วประเทศ แต่สถาบันในรัฐคาโรไลนาเหนือที่มีจำนวนนักศึกษาระหว่าง 1000 - 4999 คน จัดอยู่ในระดับต่ำกว่าสถาบันอื่นที่มีจำนวนนักศึกษาเท่ากับทั่วประเทศ

7. สถาบันในรัฐคาโรไลนาเหนืออยู่ในระดับสูงกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ของ 6 ใน 10 รายการ ของไบประเมินผลเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์เฉลี่ยของชาติ

มูรีเฮด (Moorehead, 1973 : 7029-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลไปรแกรมวิชาพลศึกษา ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยของรัฐอลาบามา ปี 1972 - 1973" เพื่อทำการประเมินผลไปรแกรมวิชาพลศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยของรัฐอลาบามา ระหว่าง ค.ศ. 1972 - 1973 โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นสมาชิกในคณะพลศึกษา คืออาจารย์แคว้นอยู่สายวิชาอื่นจำนวน 22 คน นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 22 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 37 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 41 คน

ผลการวิจัยพบว่า ทั้ง 4 กลุ่ม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องการสอนกิจกรรมพลศึกษา กิจกรรมเสริมหลักสูตร ห้องสมุด ทัศนศึกษา และสิ่งอำนวยความสะดวกในกิจกรรมกลางแจ้ง อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างกันที่ระดับ .05 เกี่ยวกับเรื่องภายในสถาบันทั่ว ๆ ไป และการปฏิบัติงานของภาควิชาพลศึกษา เช่น การบริการนักศึกษา อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้าน สิ่งอำนวยความสะดวกในกิจกรรมกลางแจ้ง

ข้อเสนอแนะควรจะมีการปรับปรุงในเรื่องต่อไปนี้คือ ห้องสมุด ทัศนศึกษา การบริการนักศึกษา อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมเสริมหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวกในกิจกรรมกลางแจ้ง

ลีโอ เอฟฟอง (Leo Effiong, 1977 : 1284-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ไปรแกรม การบริหารพลศึกษา และการกีฬาในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยในประเทศไนจีเรีย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวก ไปรแกรมการบริหาร ของกรมพลศึกษา และการกีฬาในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยที่สอนเป็นวิชา เอก-โทดศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การประเมินผล 10 รายการ มีเพียง 2 รายการ เท่านั้นที่จัดอยู่ในระดับดี นอกนั้นอยู่ใน เกณฑ์ค่าควร จะได้รับการปรับปรุงเป็นอย่างยิ่ง มีข้อเสนอแนะว่าการปรับปรุงนั้น ควรปรับปรุงการบริหารการพลศึกษา ไปรแกรมพลศึกษา และ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐานก่อน

โซเฮเร (Zohreh, 1978 : 1422-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเลือก ไปรแกรมสำหรับเตรียมวิชาชีพครูพลศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศอิหร่าน" การวิจัยมี วัตถุประสงค์เพื่อออกแบบการเตรียมไปรแกรมวิชาชีพครูพลศึกษาในอิหร่าน เพื่อให้ไปสอนใน ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา การออกแบบไปรแกรมโดยการพิจารณาจากไปรแกรมการ เตรียมวิชาชีพครูพลศึกษาของญี่ปุ่น อเมริกา และ เยอรมันตะวันตก

การเตรียมไปรแกรมวิชาชีพพลศึกษาหลักสูตรครอบคลุม 4 หัวข้อ คือ 1. การศึกษาทั่วไป 2. การศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพครูทั่วไป 3. ทฤษฎีวิชาชีพ 4. กิจกรรมวิชาชีพพลศึกษา แบบสอบถามประกอบด้วยรายละเอียดของแต่ละหัวข้อและไปรแกรมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ส่งไปยังหัวหน้าภาควิชาพลศึกษา 100 วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในอเมริกา 10 มหาวิทยาลัยในญี่ปุ่น และ 10 มหาวิทยาลัยในเยอรมันตะวันตก โดยให้นักคิดเหล่านี้ ประเมิน แสดงความคิดเห็น วิจัย ำแนะนำ หรือเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ไปรแกรมการเตรียมวิชาชีพครูพลศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ของประเทศอิหร่าน

จากการวิจัยนี้ผลที่ได้ก็คือ ข้อเสนอรูปแบบของหลักสูตร ข้อเสนอแนะจำนวน ชั่วโมงในแต่ละเทอมของ 4 หัวข้อ เกณฑ์ของนักศึกษาที่จะ เข้าสู่ไปรแกรมวิชาชีพครูพลศึกษา ของประเทศอิหร่าน

วิลตัน เยตส์ (Wilton Yates, 3451-A - 3452-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลหลักสูตรการเตรียมวิชาชีพของแผนกวิชาสุขศึกษาพลศึกษาและนันทนาการของวิทยาลัยชาตตั้ง" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังบุคคลที่จบจากวิทยาลัยนี้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 - 1975 จำนวน 169 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. เนื้อหาที่เน้นมากมี 5 อย่างคือ การป้องกันและการปฏิบัติการการบาดเจ็บทางการกีฬา ทฤษฎีการสอนทักษะกีฬา 1 และ 2 ทรัพยากรของการออกกำลังกาย รายวิชา กิจกรรมต่าง ๆ และการเรียนรู้การเคลื่อนไหว
2. โปรแกรมที่ดีที่สุดคือ การเตรียมการเป็นครู โปรแกรมการแข่งขันภายใน และการสอนทักษะกีฬา
3. โปรแกรมการเตรียมวิชาชีพที่ควรได้รับการปรับปรุงมากที่สุด คือ การเตรียมการเป็นผู้ฝึกกีฬาและบางรายวิชาจำกัดการนำเอาไปใช้
4. เนื้อหาเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกกีฬา สุขศึกษา นันทนาการ กิจกรรม วิทยของโรงเรียน ต้องปฏิบัติติดต่อกันเรื่อยไปเป็นเวลานาน จะช่วยยกระดับโปรแกรมการเตรียมวิชาชีพได้
5. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าหลักสูตรและรายวิชาที่เปิดสอนเหมาะสมดีแล้ว
6. การเตรียมและการปฏิบัติงานไม่เพียงพอในสิ่งต่อไปนี้ การสอนเด็กแก่ การเลือกหนังสือวิชาการอ่าน วิทยุฝึกเขียน การช่วยคณะกรรมการต่าง ๆ การสอนขอเคอร์ การให้คำแนะนำปรึกษาต่าง ๆ ผู้รับผิดชอบการเชียร์ ผู้ฝึกกีฬาและฝึกกีฬาออลเดย์บอล
7. ผู้ที่จบการศึกษาไปแล้วมีปรัชญาทางพลศึกษาด่าง ๆ กัน และความคิดเห็นที่สอดคล้องของแผนกวิชาสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ ก็มีความแตกต่างกันด้วย
8. ผู้จบการศึกษา 61.80 เปอร์เซ็นต์ สามารถทำงานในระดับเดียวกับวุฒิ การศึกษาได้อย่างสมบูรณ์
9. ชายและหญิงที่จบการศึกษามีข้อคิดเห็นว่าหลักสูตรการเป็นผู้ฝึกกีฬา ควรได้รับการปรับปรุง
10. นักศึกษาวิชาเอกสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ จำนวนมาก ละทิ้งกิจกรรมในสนาม

11. ผู้ที่จบการศึกษา ตั้งแต่ปี 1970 - 1975 พอใจหลักสูตรวิชาชีพของแผนกวิชา
สุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ
12. นักศึกษาหญิงที่จบการศึกษาไปแล้ว ประเมินผลหลักสูตรทั่ว ๆ ไป วัตถุประสงค์
ของหลักสูตรและการจัดพลศึกษาว่ามีความ เหมาะสมน้อยกว่านักศึกษาชายที่จบการศึกษาไปแล้ว
13. เมื่อ เปรียบเทียบการประเมินผลระหว่างผู้จบการศึกษาชายกับหญิงมีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
14. ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้ประเมินผลในเรื่อง จุดมุ่งหมาย
ของหลักสูตร คุณค่าของหลักสูตร ตลอดจนเนื้อหาวิชาทั้งหมดของแผนกวิชาสุขศึกษา พลศึกษา
และนันทนาการ

เดวิด (David, 1978 : 3450-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผล
โปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชน แห่งอาคานซิส" มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลสภาพ
โปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนแห่งอาคานซิส โดยใช้ใบประเมินผลของ นายลัน-
โคเมอร์-อัลเซน (Nelson-Comer-Allsen Score Card) โดยเลือกเครื่องมือที่จะ
สืบสวน บทบาท และสถานะของโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนโดยศึกษา การสอนของ
อาจารย์ สิ่งอำนวยความสะดวก โปรแกรมกิจกรรม การสนับสนุนการสอนของอาจารย์
และโปรแกรมการศึกษาเกี่ยวกับครู นำไปเปรียบเทียบกับคะแนนมาตรฐาน โรงเรียนชุมชน
ที่เข้าร่วมการประเมินผลประกอบด้วย วิทยาลัยชุมชนอาคานซิสตะวันออก วิทยาลัยชุมชน
กาแลนต์ วิทยาลัยชุมชนมิสซิสซิปปี วิทยาลัยชุมชนอาคานซิสเหนือ วิทยาลัยชุมชนฟิลลิป และ
วิทยาลัยชุมชนเวสต์ทาค

ผลการวิจัยพบว่า 1. อาจารย์ผู้สอนอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยมาตรฐาน 2. สิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในเกณฑ์ต่ำ 3. โปรแกรมการจัดพลศึกษาดำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยมาตรฐาน 4
4. โปรแกรมการจัดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์ต่ำ 5. ผู้สนับสนุนการสอนอยู่เหนือเกณฑ์เฉลี่ย
มาตรฐาน 6. โปรแกรมการศึกษาเกี่ยวกับครูต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยมาตรฐาน และจากการ
ประเมินโปรแกรมทั้งหมดพบว่าสถานะของวิทยาลัยชุมชนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ